

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 28. S. Julianus Sabbas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. tamen passus est quemquam sibi famu-
A. C. 370. lari, nec a quoquam mercedem accepit
 excepto pane, quem ei amicorum unum
 subministrabat; cum ad ultimam senectu-
 tatem devenisset, pani aliqua olera ad-
 junxit, nunquam ante solis occasum co-
 medere solitus. Hæc fuit vita magistri
 Aphraatis, qui tunc venerat, ut Religio-
 ni succurreret; plura exinde alia edidit
 miracula; Theodoretus, qui hæc testatur
 facit, S. Senem viderat, ejusque Bene-
 dictioem adhuc puer acceperat.

§. XXVIII.

S. Julianus Sabbas.

*Theod. Phi-
 loth. c. 2. p.
 780. Sup.
 l. XV. §. 48.*

Tum hæretici rumorem in vulgus spen-
 derunt, magnum Julianum ad suam
 communionem transiisse, celebrem illum
 ascetam ex Osroene, cui obitus Imperatoris
 Juliani fuerat revelatus. Sabbas
 vocabatur, id est, Syriace cano capite
 seu senex. Ut tantam calumniam dilue-
 rent, Flavianus, Diodorus, & Aphra-
 tes Acacium adierunt, post hæc Episcopus
 pum Bereensem, qui vitæ Monasticæ Ma-
 gistrum habuerat Asterium, Juliani Sabbas
 Discipulum; Acacio persuaserunt, ut cum
 Asterio ad S. Senem iret, & ad ferendum
 Ecclesiæ auxilium adduceret. Ubi
 Julianum pervenerunt, eum Asterius
 locutus est in hunc modum: *Edisser-
 Pater mi! quare tantos labores junc-*

sustines? Respondit Julianus: Quia ser- Sæculum IV.
A. C. 370.
vitus Dei corpore meo, & vita mea mibi
cbrior est. Ad hoc Acacius: Ego ape-
riam tibi modum optimum, quo hodie Deo
servire te oporteat. Quando Dominus
S. Petrum docere voluit, qua potissimum
ratione ostenderet, se Deum plus aliis ama-
re, ait: Si diligis me, pasce oves meas! Joan. 21. 17.
idem jam tibi faciendum est, Pater mi!
periclitantur oves, jam tacere, veritatem
prodere, esset. Ariani nomine tuo, tan-
quam bamo, utuntur, ut simplices animas
decipiant, jactant se, quod tuam Commu-
nionem habeant.

His auditis, S. Senex quamprimum
 viam Antiochiam ingressus est, dilecta
 solitudine ad tempus valere iussa. Duos,
 vel tres dies per desertum profectus,
 vespere ad oppidum pervenit, ubi mu-
 lier quædam dives, pedibus ejus acci-
 dens, ut cum sanctis suis comitibus in
 suam domum diverteret, rogavit. An-
 nuit Julianus, quamvis ab annis quadra-
 ginta scæminam non vidisset; dum vero
 ista hospitem ministerio intenta est, no-
 cturno tempore filius ejus unicus, se-
 ptennis in puteum cecidit. Exclamant,
 lamentantur domestici, res ad aures ma-
 tris defertur; illa omnibus silentium, &
 quietem imperat, contegit os putei, &
 ad inserviendum hospitibus redit. His
 mensæ assidentibus, S. Senex jubet, ut

U 2 accen-

Sæculum IV. accenseretur puer, cui vellet Benedictio
A. C. 370. nem impertiri; dixit mater, puerum a
 grotare, sed institit Sanctus, rogavitque
 ut adduceretur; tandem illa, quid acci-
 disse, edicit; consurgit illico Julianus
 & ad puteum festinat, jubet os aperiri,
 afferri lumen, tum videt infantem in
 superficie aquæ sedentem, & manu pla-
 dere ludibundum. Virum, ligatum fe-
 nibus, in puteum demittunt, qui puerum
 eduxit. Is ad pedes S. Senis accurrens
 ait, se eum ipsum vidisse, quod se supra
 aquam, ne submergeretur, sustinuisset.

Ubi S. Julianus Antiochiam attigit,
 undique populus confluebat, ut Virum
 sanctum videret, & a variis morbis san-
 retur. Ad radices montis divertit in ca-
 vernas, in quibus olim S. Paulus latuisse
 dicebatur, sed ibi ipsemet violenta febre
 tentatus est; ideo Acacius angebatur, co-
 mens, ne, qui turmatim adveniebant spe-
 recuperandæ sanitatis, inde scandaliza-
 rentur. Ad eum Julianus: *Bono sis mihi
 Sabbas. mo! si bona valetudo mihi necessaria est,
 illico reddet mihi illam Deus.* Tum
 orationem se dat, ut solebat, in genua de-
 missus, fronte terram tangens, & rogans
 Deum, ut sanitati se restitueret, si ita
 delium sibi assistentium utilitas posceret,
 necdum orationem compleverat, cum
 copiosus sudor subito ex ejus corpore
 rumpens, a febre liberavit. Tunc etiam
 omnia

omnis generis languidos sanavit. Ad Sæculum IV.
 conventum Catholicorum iturus, ante A. C. 370.
 portam Palatii transibat, ibi mendicus in
 scabello suo reptans, nam pedibus ca-
 ptus erat, manum extendit, & pallio S. Se-
 nis admovit; statim sanatus exsiliit, &
 firmis pedibus cucurrit; ad hoc prodi-
 gium totius civitatis populus confluit,
 campus militaris vix multitudinem ca-
 piebat, freudentibus præ pudore hæreti-
 cis. S. Julianus, pluribus aliis infirmis,
 qui eum in domos suas pertraxerant, at-
 que inter illos Comite Orientis, sanatis,
 viam in suam cellam relegit.

Per urbem Cyrum, duorum dierum
 itinere Antiochia distantem, pergens S. Se-
 nex, in Ecclesia cujusdam Martyris sub-
 stitit; ibi illius urbis Catholici congre-
 gati, rogarunt Julianum, ut se liberaret
 a Sophista Asterio, quem hæretici Epif-
 copum constituerant, & ad seducendos
 simpliciorum animos illuc miserant. *Spem
 bonam concipite!* reposuit S. Senex:
*Deum nobiscum orate, orationi jeju-
 nium, & castigationem corporis jungi-
 te.* (*) Cum id fecissent, Sophistam
 Asterium, pridie illius festi, quo dicturus
 erat ad populum, morbus corripuit, eum-
 que

U 3

que

(*) Jejunium, & Castigationem Corporis, ver-
 ba ipsi invidiosa, Protestans noster sua pag. 284.
 omisit. Duos alios errores prætereo.

Sæculum IV. que una die e vivorum numero sustulit
 A. C. 370. Theodoretus, qui hæc prodigia narra-
 ex Acacio illius Sancti Discipulo didice-
 rat. S. Basilius hac occasione Ecclesiam
 Antiochenam datis litteris, amorem ter-
 rerrimum spirantibus, solatus est.

Basil. ep.
60.

§. XXIX.

Magorum cædes.

Theod. IV. Illo igitur tempore, quo Imperator Va-
 c. 14. lens solos Catholicos premebat, omni-
 bus aliis, nempe hæreticis, Judæis, &
 ipsis Gentilibus liberam Religioni suæ va-
 candi facultatem relinquebat. Quisquæ
 sua Sacra secure peragebat, quæ Julia-
 nus reduxerat, & Jovianus prohibuerat.
Id. V. hist. Quamdiu Valens regnabat, ignes in
 c. 21. ardeant, Idolis libamina, & victimæ of-
 ferebantur, festa publice in foris celebra-
 bantur, sua sacra Cereri erant, & Jovi.
 In Bachi orgiis viri, faminaeque circum-
 cursabant furiis actæ, pellibus caprinis
 tectæ, canes manibus discerpentes, & in
 detestabilem licentiam, cui illa Sacra per-
 agentes adsueverant, effusæ. Tandem
 aliquando etiam in Gentilium capita sa-
 va Valentis ira fulmina intorsit, cuius
 rei occasionem hoc modo natam
 runt.

Am. XXIV.

c. 2. Soz. 4.
p. 743.

Cum Valens Antiochiæ moraretur
 viri duo, qui harioli credebantur, He-
 larius, & Patricius, apud eum deferuntur